

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015439 15 Uvp
Banjaluka, 07.02.2018 godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, te Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi R.Z. iz K. D., Ulica..., koju zastupa M.S., advokat iz P., Ulica... (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj 16-03/4-1-6-562-168/13 od 06.10.2014. godine tuženog Ministarstva... R.S., u predmetu ponavljanja upravnog postupka, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015439 14 U od 29.09.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.02.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) uvažena je tužba i poništen osporeni akt bliže označen u uvodu ove presude kojim je po službenoj dužnosti ponavljen postupak revizije okončan rješenjem tuženog broj 16-03/2-1-2-562-33/09 od 23.12.2009. godine, te je to rješenje ukinuto i riješeno je da se tužiteljici Z.R., članu porodice Z.M., utvrđuje prestanak svojstva porodice poginulog borca i prava na porodičnu invalidninu sa danom 01.11.2014. godine, te se odbija njen zahtjev za priznavanje statusa porodice poginulog borca kao neosnovan. Stavom 2. izreke presude tuženi je obavezan da tužiteljici nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 750,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Uvaženje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio razlozima da je isti nezakonit, jer je donesen u okviru ponavljanja postupka revizije okončanog rješenjem tuženog broj 16-03/2-1-2-562-33/09 od 23.12.2009. godine, pozivom na odredbu člana 234. tačka 1. i člana 235. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 - u daljem tekstu ZOUP), u vezi sa članom 103. stav 1. i 2. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno - otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 9/12 i 40/12 - u daljem tekstu Zakon o pravima boraca), a da pri tom u predmetnom upravnom spisu ne postoje nove činjenice, niti novi dokazi koji bi sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrebljeni u ranijem postupku. Obrazloženo je da nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj 874/13 od 12.11.2013. godine sa dopunom, koji je dat u drugom upravnom postupku vezanom za prava majke pokojnog Z.M., Z..A., ne može predstavljati novi dokaz u smislu člana 234. tačka 1. ZOUP, niti se novim dokazima mogu smatrati nalazi i mišljenja drugostepene ljekarske komisije broj 161/14 od 04.03.2014. godine i broj 754/14 od 29.05.2014. godine, koji su pribavljeni u ovom predmetu, isključivo iz razloga što je tuženi zanemario bitnu okolnost da drugačiji činjenični ili pravni zaključak iz istog činjeničnog i

dokaznog materijala koji je bio upotrebljen u ranije okončanom postupku, ne može predstavljati razlog za obnovu postupka.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona, drugog propisa i opšteg akta. Interpretira razloge pobijane presude i tvrdi da su isti potpuno neosnovani i nerazumljivi. Podsjeća da je postupak revizije obavezan postupak kontrole zakonitosti svih prvostepenih rješenja kojima se priznaje status ili pravo, te da se u istom shodno članu 99. stav 5. Zakona o pravima boraca, pribavlja novi nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije koji se donosi iz istog činjeničnog i dokaznog materijala koji je bio upotrebljen u ranije okončanom upravnom postupku, a kojim se može dati drugačiji činjenični i pravni zaključak, što suprotno stavu suda jeste osnov za ponavljanje postupka u smislu relevantnih odredbi ZOUP. Iznosi da je postupak revizije „potvrdio“ i Ustavni sud Republike Srpske u odluci broj U-83/12 od 02.10.2013. godine i drugim čije brojeve navodi, te da novi nalaz i mišljenje koji je dat u predmetu porodične invalidnine Z.A., majke pokojnog Z.M., jeste novi dokaz, odnosno činjenica koja je tuženom dala osnov da po službenoj dužnosti ponovi postupak revizije ostvarivanja prava tužiteljice na porodičnu invalidninu, pa zbog svega navedenog predlaže da sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu odbije kao neosnovanu, ili da je ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužiteljica u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan prevashodno iz razloga što se tuženi u zahtjevu bavi obrazlaganjem instituta i postupka revizije u kojem postupku nije donesen osporeni akt kojim su joj oduzeta sva prava iza pokojnog supruga Z.M. Osporeni akt je tuženi donio u ponavljanju postupka revizije pozivom na odredbu člana 234. tačka 1. ZOUP, pogrešno tumačeći da nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije iz drugog upravnog predmeta, te konačno i iz ovog predstavljaju razlog za ponavljanje postupka propisan članom 234. tačka 1. ZOUP. S obzirom na to pravilno je pobijanom presudom poništen osporeni akt, jer u konkretnom slučaju nema novih činjenica i dokaza koji su mogli dovesti do ponavljanja postupka okončanog rješenjem tuženog u postupku revizije broj 16-03/2-1-2-562-33/09 od 23.12.2009. godine, a samim tim i do drugačijeg rješenja predmetne upravne stvari. Zbog navedenog predlaže sudu da zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i odgovor na zahtjev, po odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom poništen osporeni akt od 06.10.2014. godine kojeg je tuženi donio u okviru ponavljanja upravnog postupka revizije okončanog rješenjem tuženog broj 16-03/2-1-2-562-33/09 od 23.12.2009. godine. Podsjećanja radi tim rješenjem tuženog je u postupku revizije data saglasnost i potvrđeno prvostepeno rješenje od 21.10.2008. godine, kojim je tužiteljici Z.R. priznat status porodice poginulog borca po osnovu bračnog supružnika Z.M., pripadnika VRS koji je umro od posljedica bolesti zadobijene u toku vršenja vojne službe. To rješenje broj 16-03/2-1-2-562-33/09 od 23.12.2009. godine je doneseno nakon što je drugostepena ljekarska komisija tuženog nalazom i mišljenjem broj 456/09 od 17.11.2009. godine zaključila da između smrti Z.M. koja se desila 21.09.1994. godine, uzrokovane infarktomiokarda i oboljenja kojeg je on u ratu zadobio (visok krvni pritisak sa ordiniranom terapijom) postoji direktna uzročno-posljedična veza. Pri tome treba podsjetiti da je u upravni spis tada uložena sva medicinska dokumentacija o liječenju pokojnog Z.M. sa kojom rasplažu stranke, a to su nalaz i mišljenje interniste dr P.M. od 14.07.1993. godine, kontrolni nalaz i mišljenje istog ljekara od 17.01.1994. godine, te njegov nalaz i mišljenje dat postmortalno dana

26.08.1998. godine, koji su sa ostalom dokumentacijom iz spisa tuženom s razlogom bili valjan osnov za zaključak o postojanju neophodne uzročno-posljedične veze između smrti Z.M. i njegovog oboljenja zadobijenog u ratu.

Dalje je od značaja istaći da u ovom upravnom postupku, koji je dakle okončan rješenjem tuženog broj 16-03/2-1-2-562-33/09 od 23.12.2009. godine, tuženi nije pronašao niti uložio nikakve nove dokaze ili saznao za nove činjenice koji bi bili osnov za ponavljanje postupka. Definicija novih dokaza i novih činjenica data je u odredbi člana 234. tačka 1. ZOUP na koju se tuženi poziva, a ona glasi da će se postupak okončan rješenjem protiv koga nema redovnog pravnog sredstva ponoviti ako se sazna za nove činjenice, ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrebljeni u ranijem postupku. To tačno znači da se mora raditi o dokazima i činjenicama koje su postojale u momentu vođenja upravnog postupka, za koje stranka nije znala ili je znala ali iz nekih razloga nije mogla da ih upotrijebi, a u koje dokaze nikako ne spada nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj 874/13 od 12.11.2013. godine sa dopunom od 08.04.2014. godine, koji je dat u drugom predmetu porodične invalidnine majke pokojnog Z.M., Z.A., kako je to pravilno zaključio nižestepeni sud u pobijanoj presudi. Takođe je pravilno zaključio nižestepeni sud da se novim dokazima i novim činjenicama, iz istih razloga, ne mogu smatrati nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj 161/14 od 04.03.2014. godine i broj 754/14 od 25.09.2014. godine koji su dati u ovom predmetu po zahtjevu tuženog, a zasnovani su na identičnoj medicinskoj dokumentaciji koja je bila predmet vještačenja i 2009. godine.

Suštinski, a i to je sud pravilno naveo, tuženi nije ponovio upravni postupak okončan rješenjem broj 16-03/2-1-2-562-33/09 od 23.12.2009. godine iz razloga što je u međuvremenu došao do novih činjenica i dokaza čija je definicija prethodno data, već isključivo iz razloga što je iz istog činjeničnog i dokaznog materijala koji je bio upotrebljen u ranije okončanom postupku došao do drugačijeg činjeničnog i pravnog zaključka, a što nije i ne može biti razlog za obnovu postupka u smislu člana 234. tačka 1. u vezi sa članom 235. stav 1. ZOUP, na koje se tuženi pozvao u osporenom aktu. U tom smislu još treba dodati da je tačan navod tužiteljice dat u odgovoru na zahtjev da se tuženi u istom nepotrebno bavi tumačenjem instituta i postupka revizije, s obzirom na to da osporeni akt nije donesen u postupku revizije koja je okončana rješenjem tuženog broj 16-03/2-1-2-562-33/09 od 23.12.2009. godine, nego u okviru ponavljanja postupka revizije, ali bez ikakvih novih dokaza i novih činjenica kako je to prethodno već obrazloženo, što je bio osnovan razlog da ga nižestepeni sud poništi, odnosno ukloni iz pravnog prometa, kako je i učinio pobijanom presudom.

Slijedom prednjeg ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tuženog odbija kao neosnovan na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić